

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-30/01–T-32/01. és T-86/02–T-88/02. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-470/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/12)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: a Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi abogados)

A többi fél az eljárásban: a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, a Confederación Empresarial Vasca (Confebask), az Európai Közösségek Bizottsága és a Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
- a Bíróság az első fokon előterjesztett kérelmeknek adjon helyt, és a vitatott határozat 3. cikkét semmisítse meg;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és adott esetben rendelje el, hogy e bíróság hozzon az ügyben határozatot;
- a Bíróság kötelezze a Bizottságot mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére, a Comunidad Autónoma de la Rioját mint beavatkozót pedig az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással állapította meg, hogy a 659/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ hatályba lépése előtti vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárása (a tagállamhoz címzett) erre vonatkozó kifejezett bizottsági határozatot igényelt.
2. Az Elsőfokú Bíróság a 2000. november 28-i határozatot tévesen ítélte meg annyiban, amennyiben az Elsőfokú

Bíróság e határozatot a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás lezárásának tekintette, amely eljárás egy 1994 áprilisában benyújtott panasz alapján indult meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket, különösen a 2000. november 28-i határozat által jelentett okirati bizonyíték tekintetében (illetve e bizonyíték hitelessége és bizonyító ereje tekintetében). Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.
4. Az Elsőfokú Bíróság azon, az ügy irataiban található objektív, releváns, egybehangzó és következetes ténykörményeket illetően, amelyek bizonyítják, hogy a Bizottság a 2000. november 28-i határozat előtt a vitatott adóintézkedést előzetesen megvizsgálta, és e vizsgálatot lezárta, megsértette a bizonyítási teherre és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Az Elsőfokú Bíróság továbbá téves jogalkalmazással nem abból indult ki, hogy a vitatott adóintézkedés 2000-ben való újbóli vizsgálatának a létező támogatásokra megállapított eljárás keretében kellett sor kerülnie.
5. Az Elsőfokú Bíróság az 1993-ban hozott vitatott adóintézkedést a beruházási támogatásnak a regionális támogatásokról szóló 1998. évi iránymutatásban foglalt fogalom meghatározása alapján téves jogalkalmazással működési támogatásnak minősítette. Ezáltal sérült a jogbiztonság elve és különösen a visszaható hatály tilalma.
6. Az Elsőfokú Bíróság a „releváns információ” fogalmát az adószabályozásnak a támogatások ellenőrzése keretében való előzetes vizsgálata során téves jogalkalmazással értelmezte, és ezért az előzetes vizsgálati eljárás időtartamát nem találta jogszerűtlennek.
7. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a jogbiztonság elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.
8. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben a vitatott adóintézkedésre vonatkozó előzetes vizsgálati eljárást illetően a 79 hónapos időtartamot nem tekintette ésszerűtlennek, és ezért úgy határozott, hogy a gondos ügyintézés elvével összefüggésben a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése nem sérült.

9. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben nem állnak fenn olyan rendkívüli körülmények, amelyek indokolnák a vitatott adóintézkedés jogszerűségébe vetett jogos bizalmat, és kizárnák a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, téves jogalkalmazáson alapul. Az Elsőfokú Bíróság a határozatot elferdítette.
10. Az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, miszerint a jelen ügyben az egyenlő bánásmód elve, amely kizárja a támogatásoknak a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti visszatéríttetését, nem sérült, téves jogalkalmazáson alapul.
11. Az Elsőfokú Bíróság azon végzésével, amelyben megtagadta a fellebbező által bizonyítás céljából felkínált bizonyos olyan bizottsági dokumentumok benyújtásának elrendelését, amelyek a kereset Elsőfokú Bíróság általi elutasításának indokolása fényében a fellebbező érdekeinek védelme érdekében lényegesnek bizonyultak, megsértette a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási rendelkezéseket. Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség és a védelemhez való jog.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-471/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/13)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación

Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

- a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,
- adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,
- a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Riojá-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtámadott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet (¹) 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórium eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítékok értékelésére vonatkozó eljárási szabályokat, amikor nem vette figyelembe az ügyet illetően a rendelkezésre álló okiratok tartalmát.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat (²) tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektivitási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.